

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu prevederile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, printre bunurile considerate ca aparținând domeniului public și anume domeniului public local comunelor, orașelor sau, respectiv municipiilor se află și rețelele de alimentare cu gaze.

Potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 463/2001, în domeniul public al statului este cuprins sistemul național de transport al gazelor naturale care reprezintă sistemul de transport al acestora în regim de înaltă presiune, de peste 6 bari.

Conform art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000, activitatea de distribuție a gazelor naturale constând în alimentarea unui sistem de mai mulți consumatori finali într-o zonă, racordați prin intermediul unor sisteme de conducte de distribuție în regim de presiuni de până la 6 bari, fiind serviciu public de interes național.

Prin prevederile Ordonanței de urgență nr. 9/2002, alimentarea cu gaze naturale a fost eliminată dintre serviciile publice de gospodărie comună prevăzute de Legea nr. 326/2001.

Cu privire la situația *de facto* a rețelelor de alimentare cu gaze naturale este de menționat faptul că în momentul înființării societăților comerciale din domeniul gazelor naturale, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 213/1998, rețelele de alimentare cu gaze a comunelor, orașelor respectiv municipiilor au fost înregistrate ca aport în natură la capitalul social al acestor societăți, ponderea acestor bunuri în capital fiind de aproximativ 70%.

În componența actuală a rețelei de distribuție a gazelor naturale, deci de alimentare cu gaze a comunelor, orașelor, municipiilor din țara noastră există conducte care sunt situate în afara perimetrului localităților, care nu pot fi, din acest motiv, repartizate în mod precis localităților limitrofe întrucât ar reprezenta o extindere, fără temei legal a perimetrului acestora.

Divizarea rețelei de alimentare cu gaze în entități aferente perimetrului localităților ar genera, în funcție de vechimea și uzura conductelor, a numărului de consumatori, a posibilităților de extindere a rețelei și a amplasării în teritoriu, situații distincte din punct de vedere al rentabilității, adică rețele de transport rentabile și respectiv rețele de transport nerentabile.

În aceste condiții, păstrarea rețelelor de alimentare cu gaze în patrimoniul actualilor deținători ar permite o armonizare a costurilor, realizarea unui echilibru financiar între cele rentabile și nerentabile, precum și avantajul unui control și al unei supravegheri unitare a parametrilor tehnici, posibilitatea elaborării unui program de investiții corelat cu studiul uzurii fizice a rețelei, posibilitatea obținerii unor surse de finanțare externe sau particulare care să nu implice garanții de stat.

Totodată, potrivit prevederilor art. 135 alin. (5) din Constituție, reiterate la art. 11 din Legea nr. 213/1998, bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Menținerea în domeniul public local a rețelelor de alimentare cu gaze nu permite privatizarea acestora, aspect care este neconcordanț cu recomandările Uniunii Europene și ale Băncii Mondiale în domeniu.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care îl supunem PARLAMENTULUI spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art. 74 alin. (3) din Constituție.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

